



## **Dette værk er downloadet fra Slægtsforskernes Bibliotek**

Slægtsforskernes Bibliotek drives af foreningen Danske Slægtsforskere. Det er et privat special-bibliotek med værker, der er en del af vores fælles kulturarv omfattende slægts-, lokal- og personalhistorie.

### **Støt Slægtsforskernes Bibliotek – Bliv sponsor**

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

### **Ophavsret**

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug. Videre publicering og distribution uden for husstanden er ulovlig.

### **Links**

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

# Skolebladet.

Østersøgades Gymnasium.

.....  
Nr. 1.

22. September 1914.

4. Aarg.  
.....

## FARVEL OG TAK!

Atter Redaktørskifte! Læserne synes maaske, det det gaar lidt for hyppigt paa, og vi maa da ogsaa tilstaa, at det oprindelig var vor Mening at fortsætte noget længere, men da vi begge anvender en hel Del af vor ikke særligt rigt tilmaalte Fritid til som frivillige Skytter at øve os i Vaabenbrug, saa ser vi os desværre nødsaget til at overlade Redaktørvirksomheden til andre, der har bedre Tid.

Vi vil nu blot gerne til Slut bringe alle, baade store og smaa, der har hjulpet os paa den ene eller den anden Maade, en Tak, og beder Eder om ogsaa i Fremtiden at støtte Bladet, thi det er umuligt for Redaktørerne at gøre Bladet til det, det bør være, om ikke I alle vil hjælpe.

A. Davidsen.

J. Nyholm.



## AUKTIONEN M. M.

Ro! Stilhed! Et ukomplet Eksemplar af „De tre Musketerer“! — 5 Øre budt, 10 — 25 — 35 — 45 — 50! „De tre Musketerer“ er tilfalden Castenskjold for Summa 50 Øre. En Aargang af „Børnevennen“ laset og „ryggesløs“: 1 Øre budt, 2 — 5 — 7 — 10 Øre budt! Er tilfalden Wolfhagen (III G) for Summa

10 Øre, og saaledes gaar det Slag i Slag, indtil alle Bøgerne, 25 ialt, er solgt for 699 Øre, og tænk, hvad kan der ikke købes for 699 Øre; vi stemmer for, at „Holbergs samlede Værker“ købes, da de jo kun koster 36 Kr., saa de 699 Øre slaar let til, naar de købes paa „Kridt“.

Og saa med det samme vil vi gerne lægge et godt Ord ind for Bogsamlingen, alene af den Grund, at Bibliothekarerne kun gennem god Søgning kan stoppe de Huller, der endnu maatte findes i Bogsamlingen.

Deltager.



## SANGFORENINGEN BRAGE.

Den 15. September afholdtes et Møde, hvor ca. 30 Medlemmer var tilstede. Formanden, Komm. *Bede*, aflagde Beretning. „Brage“ talte nu 34 Medlemmer, idet et var tilgaaet, et var udgaaet og et afgaaet ved Døden. Indtægten for August havde været 17 Kr.; herfra gik 10 Kr. til Leje af Salen, Kr. 3,50 til Avertissementer og Kr. 2,75 til en Forhandlingsprotokol etc. Foreningen ejer nu en Kapital af 75 Øre. Der gaves enstemmig Decharge for Regnskabet. — Formanden meddelte, at Bestyrelsen nærmere skulde overveje Anvendelsen af Overskudet. Endnu maatte det dog anses for at være for tidligt at danne en Understøttelsesfond for trængende Medlemmer.

Værten i Gæstgivergaarden havde indrømmet Medlemmerne Rabat paa Mødeaftenerne: For en Bajer var Prisen nedsat til 12 Øre, for 2 til 25 Øre, og saa fremdeles i samme Forhold, hvilket var meget rimeligt.

Desværre havde Bestyrelsen faaet Afslag paa dens Andragende om Tilladelse til at anbringe Opslag paa

Raadstuedøren. Formanden vilde derfor gøre Medlemmerne det Forslag at bemyndige Bestyrelsen til at gøre et Overslag over, hvad en Opslagskasse vilde koste; den skulde saa anbringes paa et befærdet Strøg, som f. Ex. paa Ligvognsskuret. Ejeren af samme, Hr. Smaa-kører Piskenberg, havde beredvilligt tilladt „Brage“ at lægge Beslag paa Døren. Handelskommis Rejersen: „Det kalder jeg et Forslag om et Dørslag med Slag i“. (Hyssen). Formanden: „Ja vittige kan vi allesammen være“. (Hør) Formanden indledte derefter en Diskussion om „Brage“s Opgaver. Han fandt det heldigst kun at indøve smaa tostemmige Sange. Rejersen glædede sig over, at det nu endelig lod til, at „Brage“ vilde lade høre fra sig; en Sangforening, der ikke gjorde det, vilde dog ogsaa være uhørt. Han fandt, at Bestyrelsen havde anslaaet et lidt for langsomt Tempo. Det hele maatte gaa i en anden Duur, hvis Sangforeningens Ry skulde sættes paa Spil. Hvad havde Bestyrelsen udrettet? Den havde fløjtet lidt for Værten for at faa Prisen ned og slaaet paa Allarmtromme for at faa en Opslagskasse. Det var alt. Han havde endnu ikke mærket noget til, at han var Medlem af en Sangforening. Barber Fistel havde i 2 Aar været Medlem af Foreningen til Ligbrænding, og det havde han heller ikke mærket noget til. Saadan noget kunde ikke mærkes straks. Formanden meddelte til Slut, at der vilde blive afholdt en Fest med Dans til Fordel for „Brage“ den 23. September. Entreen vilde blive 2 Kr. for en Herre og 1.50 Kr. for en Dame. Nogle udvalgte Sangere skulde forinden have lært nogle passende Sange, som de kunde synge for Gæsterne under Bordet. — Rejersen fandt, at en Fest uden Damer vilde være meget gemytligere; Damerne lagde altid en vis Klemme paa Herrerne, saa disse ikke fik frit Spil. Tilmed var det i Aar Skudaar, og i et saadant var det, som bekendt Damerne tilladt at fri. — Fistel mente, at Hr. Rejersen kunde være ganske rolig.

Det vedtoges at medtage Damer.

(Fortsættes)



M. Rannow.

## I AUTOMOBIL FRA HAMBURG TIL KOLDING.

Den 1. August om Morgenen rejste vi fra Badenweiler til Hamburg, og godt var det, vi kom af Sted den Dag; senere havde det været umuligt. Turen varede 26 Timer, det var omtrent det dobbelte af det normale — og Besværligheder havde vi undervejs. Dog naar jeg nu hører, hvad mange andre har døjet, saa maa jeg tilstaa, at vi er sluppet forholdsvis godt. Men anstrengte var vi ved Ankomsten til Hamburg, og det var dejligt at hvile ud i det smukke Hotel „Atlantic“ ved Alsteren. Nu var vi jo næsten halvvejs hjemme, og vi tænkte at tage den næste Halvdel af Rejsen en af de førstkommende Dage. Jo Tak, det blev der ikke noget af. Der gik i en længere Fremtid kun Militærtog, og rejse med dem turde vi ikke af flere Grunde. Comtesse Molkte foreslog, at vi skulde se at komme gennem Holsten og Sønderjylland i Automobil, men man advarede os derimod, og Fru Bay og jeg erklærede, at vi vilde ikke skydes; paa det Tidspunkt var Stemningen i Tyskland nemlig saa op-hidset — paa Grund af, at nogle Spioner var grebet kørende i Automobil — at alle Biler var udsat for Overlast; nogle tyske Officerer var blevet skudt, da de ikke øjeblikkelig standsede Farten, idet de blev anraabt.

Efterhaanden blev det trykkende at sidde paa Hotellet i Hamburg. Med Danmark kunde vi ikke faa den ringeste Forbindelse, og hvad vi erfarede om Verdensbegivenhedernes Gang kom udelukkende gennem tyske Blade, lovlig ensidigt derfor, med et mildt Udtryk, hvad vi snart fik en stærk Mistanke om. Tilstanden var ret utaalelig, og vi lagde den ene Plan efter den anden, men alt viste sig lige haabløst. Efterhaanden sneg en Ængstelse sig over os, for at Danmark skulde blive besat af en af de krigsførende Magter, og vi derved skulde nødes til at forblive i Hamburg, saalænge Krigen varede.

Atter dukkede Planen om Automobilerne op som

en sidste Mulighed; den fanatiske Ophidselse havde nu lagt sig, og den tyske Regering havde udstedt udtrykkelige Advarsler og Forbud mod en Fremfærd som den før omtalte. Ved Hjælp af en — os for øvrigt ganske ukendt — Landsmand i Altona, hvem vi ikke kan være noksom taknemmelige, lykkedes det os virkelig, hvad der paa det Tidspunkt var ret vanskeligt, særlig paa Grund af Benzinmangel, da al Benzin blev opkøbt til Hæren, at faa Tilsagn om to Automobiles med paalidelige Chauffører, der skulde bringe os gennem Hertugdømmerne og — om muligt — over Grænsen.

Torsdag Morgen d. 13. August ved Syvtiden mødte de to Biler uden for Hotellet. Den ene var overmaade pæn, men den anden var unægteligt noget medtaget af Tidens Tand. Chaufførerne saa begge to flinke og rare ud; de medbragte hver en ung Mand, der skulde være til Hjælp undervejs. Jeg spurgte den ene Chauffør, om han mente, vi slap over Grænsen. „Ja, gewiss!“ svarede han tillidsfuldt, „die Dänen sind gute Leute; sie wollen uns nichts böses thun!“

Det var nu egentlig ikke dem, jeg var bange for.

Kufferterne blev surret paa; Haandbagagen, deriblandt to godt forsynede Madkurve, blev sat ud i Bilerne, og nu fordeltes Pladserne saaledes, at Komtesse Moltke, Fru Bay og Frk. G. kom op i den pæne Bil, Frk. S. og jeg kom op i den aldrende og saa fo'r vi afsted. Snart var vi langt fra Hamborg-Altona, ud ad brede Landeveje, der alle var som dejlige Alleer med store gamle Træer paa begge Sider; gennem Landsbyer og Købstæder, saa igen Landeveje og atter Landeveje, bestandig med de høje skyggefulde Træer paa Siderne. Nu standsede vi og Chaufførerne sprang af og holdt Raad, som gik ud paa, at vi i Stedet for at følge Hovedvejene og den direkte Linie mod Nordost, burde holde over mod Vest og søge de mindre befærdede Veje, hvor der ikke var saa meget Militær. Rigtignok havde vi hver et Pas, paategnet af Generalkommandoen i Hamborg-Altona, men man kunne ikke vide, hvor striks det gik til; særlig ved Kaiser

Wilhelms Kanal var det vist klogest at søge et af-sidesliggende Overgangssted.

Af Sted igen! Hidtil havde de to Biler fulgt i hin-andens Spor, men efter denne Standsning varede det ikke længe, før jeg opdagede, at den anden Bil ikke var at øjne, og det var ikke midlertidigt, men den var og blev borte. Vejene blev mere ensomme; det var ikke længre brede Alleer, men temmelig smalle Markveje, der skar sig gennem side Enge. Chaufføren var aabenbart ikke kendt her; han spurgte sig af og til for, men gav sig ikke Tid til at standse og høre Svaret ordentligt, og vi fløj blot videre ad, som det forekom mig, helt vildsomme Veje. Endelig holdt han stille for at faa rigtig Besked, — jo, vi var kørt forkert og maatte et Stykke tilbage; dette gentog sig flere Gange. Var vi blot ikke kommen bort fra de andre, tænkte jeg. Men nu kom det værste. Bilen stoppede op og vilde absolut ikke mere. Chaufføren og hans Medhjælper pumpede og masede, alt hvad de kunde, de skruede fra og de skruede for, lukkede op og lukkede i; endelig prøvede de at køre. Tøf tøf, sagde Bilen meget spagfærdigt og saa ikke en Lyd mere. De maatte tage fat igen; Sveden haglede ned ad dem og de saa noget betænkelige ud. Frk. S. og jeg var heller ikke vel tilmode, men vi sad pænt stille og sagde ikke noget; vi saa jo, de Stakler gjorde deres Bedste. Pludselig, vi havde vel holdt en god halv Time, hørte vi en dejlig snurrende Lyd og nu kan det nok være, der blev sat Fart paa! Saadan havde jeg aldrig suset af Sted før. — Men hvad er det? Er de gale? De kører os jo ned i Vandet! Nej, de stoppede i Tide; vi var ved Wilhelmshafen! Her var Militær og en Officer kom hen og forlangte høfligt at se vore Papirer. Jeg kan overhovedet ikke sige andet, end at vi paa hele Turen blev behandlet med stor Høflighed; det hændte nemlig ret jævnlgt, at en Militærperson kom til Syne paa Vejen og løftede Haanden for at tilkendegive, at vi maatte standse, hvorpaa saavel vi som vore Chaufførers Papirer blev undersøgt, men altid fundet tilfredsstillende. Saaledes ogsaa her, og et Øjeblik ef-

ter var vi tilligemed Biler paa en Færge, der førte os over Kanalen. Officererne og nogle Soldater fulgte med, og vi talte venligt sammen. De fortalte os, at samme Nat var en Troppemasse paa 60.000 Mand gaaet over Grænsen og havde besat Jylland ifølge Opfordring fra Danmark til Beskyttelse mod England (!) Dette Rygte hørte vi to Gange senere undervejs.

Fortsættes.



## HUMOR.

(To Nordpolsfarere taler om deres Pelse).

— „Vender du altid det laadne ud?“

— „Næ, ork nej. Jeg har altid „Skindet“ imod mig“.



## GAADER.

I Stedet for Tankestreger indsættes Ord, som staves eller lyder ens.

1. Slikmunden — efter —
2. Lange — —
3. Politiet fangde i Nat — —
4. Redningsmanden — sit Liv i de vilde —
5. Biskoppens Soldater modtog den — —
6. De fremkomne Indvendinger 12345678 af Kirken har Arkitekten 12345678.

Opløsning: 1. Sukker. 2. Trætter. 3. Tyve. 4. Vover. 5. Ti-  
ende. 6. mod Taget — modtaget.



**Annonceagenter** antages. 10 pCt. gives. —  
Nærmere ved Henvendelse til Redaktørerne.





# L. Nielsen,

Colonialforretning, 100 Østersøgade 100  
 anbefaler sit prima Chokolade og fine Konfekt.

---



---

Spejderudstyr	Lommelamper	Studenterhuer
Herreekvipering		Barbermaskiner

Carl Lønberg, Gothersgade 115, K. F. U. M.

---

## PAUL PAULSEN

CYCLER OG MOTORCYCLER.

ØSTERSØGADE 98.

TELF. ØBRO 1733.

**Slips -- Seler -- Sokker**

Sportshuer — Handsker

Manchetskjorter

Sokkeholdere, Lommetørklæder

billigst og bedst

AXEL NIELSEN. — 100 Østerbrogade 100  
 ligefor Lægforeningens Boliger

---

Redigeret af M. Rannow og Niels H. B. Outzen.